

JERUSALEM

JERUSALEM

Jerusalem er dramatisk ved at ændre karakter

Jerusalem er dramatisk ved at ændre karakter. Jerusalem var i århundreder den vigtigste by i Palæstina. Her lå hospitaler, skoler, universitet, administrative centre og markeder. Her drog man hen for at bede i de hellige moskeer og kirker. Byen var også et kulturelt, historisk, socialt og politisk centrum for muslimer, kristne og jøder i området.

Ifølge FNs delingsplan af 1947 skulle Jerusalem ikke tilhøre hverken Israel eller Palæstina, men sættes under international administration. Alligevel har Israel siden 1948 målrettet arbejdet på at omdanne Jerusalem til en udelt jødisk-israelsk hovedstad.

Etnisk udrensning

Israelerne erobrede Vestjerusalem i 1948, og muslimske og kristne palæstinensere blev fordrevet fra 39 landsbyer og 8 områder i byen til flygtningelejre i Østjerusalem, på Vestbredden og til nabolandene. Deres hjem blev overtaget af israelere eller revet ned.

I 1967 erobrede israelerne også Østjerusalem, og den etniske udrensning i Østjerusalem begyndte få uger efter erobringen i 1967, hvor bl.a. 5000 palæstinensere blev fordrevet. Deres hjem jævnet med jorden alene for at skaffe jøder uhindret adgang til Grædemuren. Desuden annekterede Israel 28 palæstinensiske lokalområder nord, øst og syd for byen – så tæt op til de tætbefolkede palæstinensiske byer Ramallah og Betlehem for at annektere mest mulig jord.

Opdeling og adskillelse af palæstinensere

De beboere, som på en bestemt dato opholdt sig i det nye „Stor-Jerusalem“, fik et Jerusalem-identitetskort. Palæstinensere på Vestbredden fik palæstinensiske ID-kort. Efter Osloaftalerne fik dette stor betydning. Folk med palæstinensisk ID-kort fik indskrænket adgang til at besøge familie og venner, de hellige steder, universiteter, hospitaler m.v. i de palæstinensiske områder i Jerusalem.

I dag har et omfattende murbyggeri afskåret Østjerusalem fra dets forstæder og Vestbredden. Muren og nogle få højteknologiske checkpoints ved Ramallah og Betlehem forhindrer effektivt adgang til Jerusalem uden særlig tilladelse f.eks. til livsvigtige hospitalsbesøg, arbejde for internationale organisationer o. lign.

Palæstinensere med Jerusalem ID-kort fik ikke israelsk statsborgerskab, men kun opholdstilladelse. De betaler skat og kan stemme til lokalvalg, men ikke til parlamentsvalg. Opholdstilladelsen kan trækkes tilbage ved længere tids ophold udenfor byen f.eks. i forbindelse med studier og arbejde i udlandet eller på Vestbredden. De skal fremvise telefon- og elregninger mv. for at bevise, at deres bosted er Jerusalem. Siden 1967 har ca. 10.000 fået frataget deres Jerusalem ID-kort og dermed også opholdstilladelsen. Ægtepar med hver sin type ID-kort har ikke tilladelse til at bo i Jerusalem.

*Nedrivningsordre.
Israel udnævner palæstinensiske
kvarterer til „grønne zoner“,
hvor der ikke må bygges, huse rives
ned, og beboerne fordrives.*

FN's anerkendelse mangler

På trods af at FN aldrig har anerkendt Israels ret til Jerusalem, har Israel siden 1967 bygget store bosættelser på palæstinensisk jord både i Østjerusalem og mellem Østjerusalem og Vestbredden. Her bor i dag mere end 200.000 israelske statsborgere.

Israel mål er at ændre befolkningssammensætning til 75 % jøder i et Stor-Jerusalem med muren som afgrænsning og med adgang forbudt for palæstinensere fra Vestbredden. I 2007 boede der 66 % jøder.

Israel laver byplaner, som gør palæstinensiske kvarterer og jord til „grønne områder“, som ikke må bebygges. Huse bliver nedrevet, og beboerne fordrevet. Senere bliver disse områder igen erklæret for byområder, og der bliver opført jødiske bosættelser.

For palæstinensere i Østjerusalem er det så godt som umuligt at opnå byggetilladelse – i 2008 blev der givet i alt 18 byggetilladelser. Når familierne vokser, må familierne udvide, men de risikerer nedrivning.

Også folk, som har boet i deres huse i generationer, risikerer nedrivninger eller fordrivelser. Det sker for tiden især i kvartererne Sheikh Jarra og Silwan. Her blev to familier med over 50 medlemmer fjernet d. 2. august fra deres huse, som de havde boet i i mere end 50 år. Godkendte jødiske bosættere flyttede straks ind i husene.

Fra 2000 til og med 2008 har israelerne nedrevet 695 palæstinensiske huse, som husede 1 eller flere storfamilier, og

flere hundrede har fået nedrivningsordre. Der er ingen genhusning eller erstatning. Tværtimod må ejerne betale for nedrivning af deres egne huse samtidig med, at de taber den opsparing, huset repræsenterede. Især kvinderne rammes som hjemmegående hårdt ved nedrivningerne, idet deres identitet og hele tilværelse er tæt knyttet til hjemmet.

Bosætterbevægelsen, Jerusalems bystyre og militæret arbejder tæt sammen. I de palæstinensiske kvarterer forfalsker bosættere skøder og overtager huse med magt eller opkøber via stråmænd. Herefter sker der store forandringer i kvarteret med hegn, vagter og israelske flag.

Israels politik går ud på at sikre Jerusalem som „Israels evige og udelelige hovedstad“, hvilket blandt andet blev deklareret på CNN i 2007. Derfor gør israelerne alt, hvad de kan, for at øge antallet af jødiske israelere i byen og formindske antallet af palæstinensere.

Det handler om mest mulig jord til Israel – og færrest mulige palæstinensere

Ofte fremstilles den mere end 60 år lange konflikt mellem Israel og Palæstina som meget kompliceret. Men det handler grundlæggende om jord og fordrivelse, og set i det lys er konflikten såre enkel.

Denne folder er en del af en serie på otte om emnerne; Jord, Vand, Mur, Bosættelser, Flygtninge, Jerusalem, Fanger og EU's associeringsaftale med Israel udgivet august 2009. Folderne belyser konkret, hvordan Israel gennem den mangeårige fordrivelse af palæstinenserne, støtte til bosættelser, kontrol med vandet, opførelsen af muren om Vestbredden og meget mere, arbejder støt på at få mest mulig jord – og færrest mulige palæstinensere.

Apartheid ikke kun i Sydafrika

Af FNs Internationale Konvention vedrørende bekæmpelse og straf for forbrydelsen Apartheid (1976) fremgår det, hvad FN forstår ved apartheid, nemlig undertrykkelse, fordrivelse og udryddelse af en etnisk gruppe eller et oprindeligt folk.

I Indien, USA og Sydafrika fik apartheid de udtryk, som magthaverne skønnede nødvendige det pågældende sted. Apartheid-systemerne var derfor forskellige. I nogle tilfælde kan sammenligninger mellem Syd-

afrika og Israel hjælpe på forståelsen, men der er også forskelle. Den israelske stat kombinerer apartheid, militær besættelse og kolonisering på sin egen måde. Men især sydafrikanere, blandt andet Desmond Tutu og Nelson Mandela, mener, at lighederne er mange.

I den næste tid vil Dansk Palæstinensisk Venskabsforening og Palæstina-Initiativet sætte fokus på Israels udøvelse af apartheid ikke kun i de besatte områder Gaza, Vestbredden og Østjerusalem, men også i selve Israel.

Kontakt os

Har du mulighed for at hjælpe med at sætte fokus på konfliktens indhold, så kontakt os endelig, og vi vil sende dig flere foldere, plakater og uddelingsaviser.

Ring til os på telefon 6064 1948 eller mail dpv.h.afd@gmail.com.

Du kan også hente kampagnematerialerne her: www.palaestina-initiativet.dk og www.danpal.dk.

